ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

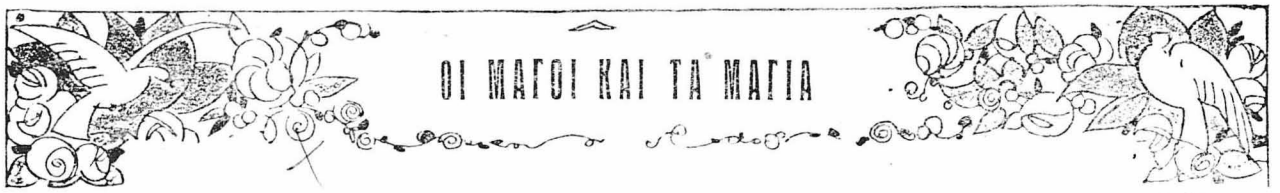

Οἱ μάγοι ἄλλοτε καὶ τώρα. Ἡ Κίρκη καὶ ἡ μαγγανεῖες. Διαβολικὰ λόγια, γιὰ ὅποιον θέλει νὰ πετάῃ. Τρόποι καὶ εἴδη μαντικῆς. Ἡ λιτανεία τῆς μαγείας στὰ χωριὰ τῆς Γαλλίας. Τὸ ἀειπάρθενο μαχαῖρι. Τὰ δένδρα ὅπου τρέμουν. Ἕνα ψημμένο κεφάλι ὄνου ὅπου... προφητεύει ! κλπ. κλπ.

Ἡ μαγεία εἶνε ἀρχαία, ὅπως καὶ ὁ κόσμος.

Σὲ κάθε ἐποχὴ οἱ ἄνθρωποι ἀνυπομονοῦσαν νὰ μάθουν τὶς θελήσεις τῶν θεῶν καὶ κατόπιν νὰ τὶς ἀποφύγουν. Ἤθελαν νὰ γνωρίσουνε τὸ μέλλον τους, ποὺ ἡ εὐεργετικὴ θεία πρόνοια τοὺς τὸ ἀπέκρυπτε. Ἐπειδὴ δὲ ἐνόμιζαν ὅτι ὁ Θεὸς δὲν τοὺς κύτταξε ὅσο ἔπρεπε, ἀπευθύνοντο σὲ ἀνθρώπινες δυνάμεις γιὰ νὰ μεταβάλλουν τοὺς θείους νόμους.

Στὴν ἀνυπομονησία, τὴν περιέργεια καὶ τὴν ἀδυναμία αὐτὴ τῶν ἀνθρώπων στηριζόντουσαν οἱ διάφοροι ἀγύρται, καὶ τοὺς ἐξεμεταλλεύοντο.

Τὴ μεγαλειτέρα δύναμή της ἡ μαγεία τὴν εἶχε στὶς σκοτεινὲς ἐποχές, ὅταν ὁ λαὸς ἦταν πνευματικῶς ἀκαλλιέργητος καὶ ἡ ἀνώτερες τάξεις ἀγράμματες καὶ ἀπαίδευτες. Ἀλλὰ καὶ σήμερα ποὺ τὰ φῶτα τοῦ λεγομένου «Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ», ἐφώτισαν τὸν κόσμο, μεγάλοι καὶ μικροί, πλούσιοι καὶ φτωχοί, μορφωμένοι καὶ ἀμόρφωτοι, τρέχουν στὶς μάντισσες, στὶς χαρτορίχτρες, στοὺς μάγους, στὶς καφετζοῦδες καὶ στὶς γύφτισσες.

***

Ὁ Μεσαίωνας τοὺς ἔτρεμε τοὺς μάγους.

Καὶ γιὰ νὰ διατηρήτουν αὐτὸν τὸν τρόμον, ποὺ ἦταν ἡ δύναμίς των, οἱ μάγοι καὶ ἡ μάγισσες, ἐπενόησαν ἕνα πλῆθος ἀπὸ παράδοξα πράμματα, μαγευμένα δαχτυλίδια, καθρέφτες μέσα στοὺς ὁποίους ἔβλεπαν τὰ μέλλοντα, κεφάλια ἀπὸ ὀρείχαλκο ποὺ τὰ φκιάναν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασι ὡρισμένων ἀστερισμῶν, δέρματα ἀπὸ θηρία, τσουκάλια μαγικὰ ὅπου ἔβραζαν τὰ πειὸ παράξενα μίγματα μαζὶ μὲ σαῦρες, ποντικούς, καραβίδες, λίπος ἀπὸ πεθαμένον ἄνθρωπο, ἢ ἀπὸ ἀβάπτιστο νήπιο κτλ. κτλ.

***

Κάθε μάγος εἶχε καὶ ἰδιαιτέρα δύναμη σὲ ὡρισμένο εἶδος μαντείας.

Ἄλλος ἔφερνε τὴ βροχή, ἢ τὴ καλοκαιρία, ἄλλος μεταμόρφωνε τοὺς ἀνθρώπους σὲ ζῶα, ἄλλος ἀπεκάλυπτε τὸ ὡροσκόπιον τῶν ἐρωτευμένων, ἄλλος ἔκανε τὸν ἐχθρό, φίλο, καὶ μεταξὺ ὅλων αὐτῶν τῶν διαβολικῶν κατορθωμάτων, τὸ φρικωδέστερο ἦταν ἡ «διά τῆς μαγείας κόρτωσις».

Ἔφκιαναν δηλαδὴ μιὰ κηρένια κοῦκλα, τῆς ἔδειναν τὸ ὄνομα τοῦ προσώπου ποὺ θέλαν νὰ «καρφώσουν» καὶ τὴν κάρφωναν, ἐφτὰ φορὲς τὴν ἴδια ἡμέρα στὰ μέρη ποὺ ἤθελαν, νὰ βλάψουν τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἐμιτοῦσαν !...

Ἂν τὴν κεντούσανε στὴ καρδιά, σὲ ὡρισμένη προθεσμία, τὸ πρόσωπο ἐκεῖνο θὰ ἀπέθνησκε !...

***

Οἱ μάγοι καὶ μάντεις εἶχαν τὴν δύναμι νὰ καλοῦν καὶ τὸν Σατανᾶ.

Ἀρκοῦσε νὰ ποῦνε λίγες λέξεις ἀπὸ τὴ Σολομωνικὴ καὶ ὁ Διάβολος παρουσιαζόταν !

Σὲ ὡρισμένα μάλιστα ἔρημα βουνά, ποὺ ἐγένοντο αὐτὲς ἡ συνάξεις τὰ μεσάνυχτα, ἐμφανιζόταν ὁ Σατανᾶς, ὑπὸ μορφὴν τεραστίου τράγου καὶ προήδρευε τοῦ συμβουλίου !

Γιὰ νὰ ἀναιβοῦν σ' αὐτὰ τὰ ἄγρια βουνὰ οἱ μάγοι, καβαλλίκευαν μιὰ σκούπα! Γιὰ νὰ μὴν πέσουν, δέ, ἀπὸ τὴ σκούπα ἔπρεπε νὰ ἔχουν στὸ σῶμα τους, ἕνα σημάδι, ποὺ τοὺς τὸ χάραξε, μὲ τὸ νύχι του ὁ Σατανᾶς, καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνουν ὅση ὥρα θὰ ἤπαντε καβάλλα στὴ σκούπα τὴ μαγικὴ ἐπίκληση :

— Ἐτὰν Ἐμέν ! Ποὺ στὴ γλῶσσα τοῦ διαβολικοῦ κόσμου σημαίνει «ἐδῶ κι' ἐκεῖ».

***

Στὴ μεσαιωνικὴ ἐποχὴ ὑπῆρχαν διαφόρων εἰδῶν μάντιδες καὶ μάγισσες.

Ἡ ἐπιστήμη, θεωρεῖ τὴν Κίρκη, ὡς μητέρα τῆς μαγικῆς τέχνης, ποὺ μεταμόρφωσε σὲ χοίρους τοὺς συντρόφους τοῦ Ὀδυσσέως.

Ὑπῆρχαν δὲ καὶ ὑπάρχουν διαφόρων εἰδῶν τρόποι μαντικῆς.

Ἡ βελονομαντεία διὰ τῆς ὁποίας προφητεύουν τὸ μέλλον, ἀπὸ εἴκοσι πέντε καινούργιες βελόνες, ποὺ θὰ τὶς ρίξουν μέσα σὲ ἕνα δοχεῖο μὲ νερό !

Ἡ κοσκινομαντεία, ποὺ μαντεύουν τὴν τύχη ἀπὸ τὸ σχῆμα ποὺ θὰ πάρῃ τὸ ἀλεῦρι ἢ ἡ στάχτη ποὺ κοσκινίζουν μὲ εἰδικὸ κόσκινο !

Ἡ κεφαλομαντεία, ποὺ μαντεύουν τὴν τύχη πάνω σὲ μιὰ ψημμένη κεφαλή... ὄνου !

Ἡ ὑποδηματομαντεία, ὅπου ἀνακαλύπτεται ὁ χαρακτῆρας τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν τρόπον ποὺ φορεῖ τὰ παπούτσια του.

Ἡ σιαγωνομαντεία, ποὺ γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ χρειάζονται τέσσαρα ψημμένα κρεμμύδια καὶ μιὰ ἀνθρωπίνη σιαγώνα, κ. λ. π. κ. λ. π.

Ὁ μάγος πολλὲς φορές, ἦταν καὶ γιατρὸς καὶ οἱ περισσότεροι χωρικοὶ τοὺς προτιμοῦσαν ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονας. Στὴν Κορίτζιαν τῆς Γαλλίας τοὺς συμβουλεύονται γιὰ νὰ μάθουν σὲ ποιὰ πηγὴ πρέπει νὰ βουτήξουν τὰ μικρά τους, ὅταν ἔχουν πυρετό !

Ἀλλοῦ δὲ ὅταν τὸ παιδάκι πάθει ἀφασίαν, καλοῦνε τέσσαρες μάγισσες, ἡ ὁποῖες τοποθετοῦν τὴν κούνια μὲ τὸ ἀναίσθητο βρέφος, στὴ μέση τοῦ δωματίου σὲ κάθε δὲ γωνιὰ τοῦ λίκνου, ἀνάβουνε καὶ μιὰ λαμπάδα κι' ἀρχίζουν τὸ μουρμουρητό !

Κάθε λαμπάδα ἀντιπροσωπεύει καὶ ἕναν ἅγιο.

Ἀφοῦ γίνουνε αὐτὰ ἀρχίζουν μὲ σιγανὴ φωνὴ διάφορους ἐξορκισμοὺς τοποθετημένες, κάθε μία, πίσω ἀπὸ κάθε μιὰ λαμπάδα, μέχρις ὅτου ἡ μιὰ ἀπὸ τὶς τέσσερες λαμπάδες λυώσει.

Τὸ λυώσιμο τῆς λαμπάδας σημαίνει ὅτι στοῦ τάδε ἅγιου τὴ πηγή, πρέπει νὰ βουτηχτῆ τὸ βρέφος, γιὰ νὰ θεραπευθῆ, ὅπερ καὶ γίνεται !...

Γιὰ νὰ γιατρευτοῦν μερικὰ εἴδη πυρετῶν, πρέπει ὁ ἄρρωστος νὰ πιῆ ζουμί, ἀπὸ χόρτα, ποὺ θὰ μαζευτοῦνε νύχτα μὲ πανσέληνο καὶ θὰ κοποῦν μὲ καινούργιο, παρθένο, ἀμεταχείριστο μαχαῖρι.

Σὲ ἄλλα μέρη πάλιν οἱ ἀγύρται θεραπεύουν τὸν πυρετόν, μεταβιβάζοντες αὐτὸν σ' ἕνα δένδρο.

Λεγοῦνται ὅτι ἕνας τέτοιος ἐμπειρικὸς γιατρός, ὁδήγησε ἕνα πυρέσσοντα πελάτη του, σ' ἕνα ἔρημο λόφο, ὅπου ἦταν ἕνα ἔλατο καὶ τοῦ εἶπε.

— Βλέπεις ἐκεῖνο τὸ ἔλατο, ποὺ εἶνε κοντὰ στὸ ποτάμι ; Ὁ πυρετὸς θὰ φύγῃ ἀπὸ σένα καὶ θὰ πάῃ σ' αὐτό. Κύτταξέ το τώρα πῶς θὰ τρέμῃ, ἐνῷ σὺ θὰ θεραπευθῆς.

Καὶ τὸ δένδρο, πράγματι, ἄρχισε νὰ τρέμῃ, σὰν νὰ τὸ φυσοῦσε δυνατός, λυσσασμένος ἄνεμος. Τὴν ἄλλη ἡμέρα πῆγαν καὶ τὸ εἶδαν. Τὰ φύλλα του εἶχαν κιτρινίσει, τὸ δένδρο εἶχε ξεραθῆ. Κι' ὁ ἄρρωστος ἔγεινε καλά !...

***

Στὴ Κορίτζιαν γιατρεύουν τὸ ἀνεμοπύρωμα, βάζοντας ἕνα κόκκινο πανὶ ἀπάνω στὸ μάγουλο κι' ἀνάβοντας μπαρούτι ἀπὸ πάνω.

Ἄλλοτε πάλι στὰ χωριὰ τῆς Εὐρώπης βλέπει κανεὶς, κάποιο ὁμοιονετικὸ ἄρρωστο ἄνθρωπο νὰ εἶνε ξαπλωμένος ἀπάνω στὸ ἀμόνι κανενὸς γύφτικου. Ὁ μάγος στέκει πλάϊ του καὶ τὸν χτυπάει τρεῖς φορὲς μ' ἕνα σφυρί !... Αὐτὸ γίνεται σὲ τρεῖς νέες σελῆνες, ὅταν ὑποφέρει ὁ ἄρρωστος ἀπὸ σπλῆνα, ἡ ὁποία, ὅπως λέν, θεραπεύεται ἀπὸ τοὺς παλμοὺς ποὺ προξενοῦνε οἱ χτύποι τοῦ σφυριοῦ ἀπάνω στὸ ἀμόνι...

*

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΧΙΟΥΜΟΡ

ΝΑ ΤΙ ΘΑ ΠΗ ΤΙΜΙΟΤΗΣ!

Ἕνας βαθύπλουτος τραπεζίτης δίνει συμβουλὲς στὸν γυιό του, νέον «εὐρυτάτου μέλλοντος» καὶ κομάρι τοῦ πατέρα του :

— Ἡ μεγαλειτέρα ἀρετὴ τοῦ ἀνθρώπου, παιδί μου, εἶνε ἡ τιμιότης.... Αὐτό, πρέπει νὰ τὸχῃς πάντοτε στὸ νοῦ σου.... Ἰδοὺ ἕνα παράδειγμα : Προχθές, κάποιος πελάτης τῆς τραπέζης ἔκαμε λάθος, κι' ἀντὶ νὰ μοῦ μετρήσῃ τέσσερες χιλιάδες λίρες μοῦ ἐμέτρησε πέντε χιλιάδες.... Ξέρεις τί ἔκαμα τότε ἐγώ ;

— Τί ἔκανες μπαμπᾶ ;

— Φώναξα ἀμέσως τὸν συνέταιρο μου καί... μοιραστήκαμε τὶς χίλιες λίρες !...